

знамъть, че въ тоя мѣсяць (Януарій) ся прѣгледвать годишныты смѣтки на всякъ работѣ. *Л. Д. 1870 р. 181.* Видишь ли на край пѣтя нива ливадѣ, лозіе или друго таково пѣщо непозаградено, нѣ кой ка' мине отпаса или откъсне, ты знай че стопанинътъ на това мѣсто има да дава на кръчмаря. *ib. 179.* Съ предшествующимъ отрицаніемъ: Дядо Владика са допилялъ не за благословія, нѣ за проклятія. *Зк. 50.* Не подала му ножове, нѣ набра цвеке сякакво, Та уви китка шарена. *М. 128.* Нѣ сж' Стоене дѣждове, Ни то сж' ташки сѣтгове, Нѣй є Стояне майка ти; Девять години какъ плачи, Чи є било то прогнило. *Пк, 140.* Не си є Стоянъ хайдутинъ, Нѣй си є Стоянъ старъ овчяръ. *ib. 141.*

Нѣравъ с. м. нравъ: Циганити, както си доказва по языка и по нѣравыты и обычаити имъ сж отъ хындійско потекло. *Л. Д. 1869 р. 70.* Да виждамъ сѣбаквы хора, обичаи и нѣрави. *Х. II, 22.* За да научи всякаквытъ нѣравы и навыцы на различнитѣ чужди страни. *Р. А. 5.* Споридъ както запоси дѣтето, храната може да ся промѣнява и споридъ права си и споридъ силжъ си. *Л. Д. 1870 р. 99.*

Нѣвгажъ обыкновенно въ соединеніи съ по: **По-нѣвгажъ** нар. иногда: Нѣвгажъ като стоеше разгрѣщаше си пазухытъ за да стоилюва подъ хълбока си главата на баща си, другъ пѣтъ... *Р. А. 177.* Валикътъ си показваше вървежа по лицето на морето, като потъгваше по пѣкогажъ и подскачаше по нѣвгажъ доклѣ ся не видѣ векѣ. *ib. 160.*

Нѣтрѣ нар. внутри, внутри: Тамо имать бунаръ баталія, Нѣтре имать зміа тройноглава. *М. 142.* И си слезе млада Тодорица (во керали), Що да видить чудо и големо! 'Сите Турци нѣтре посечени. *ib. 191 ср. ib. 292.* Си оборифъ чанта, чанта тагарджика, берамъ берамъ нѣтре кла'амъ: „бре не бери ти бобо-то“ (викать пѣдаръ). *ib. 666.* После момите пекъть и играеть оро така, що три пѣти излеговѣтъ надворъ отъ вратата и влеговѣтъ нѣтре (Това сѣ каже Руба). *ib. р. 518.* Язи имамъ, мале, До четире брати, Тіе гробъ да копать, Мене да закопать. Тіе да оставе, До четири врата. Една врата мале, Отъ декъ слѣнце грее, И га ке разгрее, *Въ нетеръ* да разгрее, Да разгрее, мале, Моего бело лице. Друга врата, мале Отъ декъ ветеръ дует, И га ке ветеръ духне, Презъ нетре да мине, Да разноси, мале, Моята бела мухла. *В. 38—39. ср. внѣтрѣ.*

О.

О предлогъ 1) за: То (*пресъченото дърво*) не са държи вече ни о коренитѣ си, ни о земята (*Il ne tient plus à sa racine ni à la terre.*) *Т. 344.* 2) къ: Имахъ още единъ опасъ... и о него защиты висяхъ двѣ турбички. *Р. С. 90.* Като думяхъ тѣзи думы, азъ са стиснахъ о него съ